

Sygn. akt VI P 627/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Karolina Szerel

Ławnicy Anna Tywończuk-Gieniusz

Ryszard Woronowicz

Protokolant Anna Wieremiejuk

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa G. J.

przeciwko Urzędowi Gminy M.

o przywrócenie poprzednich warunków płacy

Oddała powództwo.

Sygn. akt VI P 627/13

UZASADNIENIE

Powódka G. J. w pozwie skierowanym przeciwko Urzędowi Gminy M. początkowo wniosła o uznanie za bezskuteczne obniżenia jej wynagrodzenia dokonanego uchwałą Rady Gminy M. nr (...) z dnia 28.06.2013r. o obniżeniu wynagrodzenia zasadniczego, zaś na rozprawie w dniu 29.01.2014r. wskazała, że wnosi o przywrócenie poprzednich warunków pracy (k. 75). Nadto powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podała, że jest zatrudniona w Urzędzie Gminy M. na podstawie wyboru, na stanowisku Wójta Gminy od dnia 05.12.2010r. W dniu 28.06.2013r. Rada Gminy M. podjęła Uchwałę Nr (...) w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia Wójta Gminy M., na mocy której obniżyła dotychczasowe wynagrodzenie powódki. Jako uzasadnienie dla podjęcia opisaney uchwały wskazano m.in. nieoszczędność w gospodarowaniu majątkiem gminy, niedopilnowanie terminów, mnogość spraw sądowych, brak współpracy z Radą Gminy. Zdaniem powódki przedmiotowe przyczyny podjęcia przedmiotowej uchwały były ogólnikowe, mało konkretne oraz nieuzasadnione (k. 8-11). Nadto powódka podniosła na rozprawie w dniu 09.10.2013r., że pozwany nie wręczył jej wypowiedzenia warunków płacy (k. 38).

Pozwany Urząd Gminy M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 32).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym było, że powódka G. J. jest zatrudniona w Urzędzie Gminy M. na podstawie wyboru, na stanowisku Wójta Gminy od dnia 05.12.2010r. (dowód: akta osobowe).

Uchwałą(...)z dnia 29.12.2010r. Rada Gminy M. ustaliła miesięczne wynagrodzenie dla Wójta Gminy M. w następującej wysokości:

- a) wynagrodzenie zasadnicze- 5.000 zł;
- b) dodatek funkcyjny -1.000 zł,
- c) dodatek specjalny w wysokości 30 % łącznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego (k. 13).

W dniu 28.06.2013r. Rada Gminy M. podjęła Uchwałę Nr (...)w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia Wójta Gminy M., na mocy której ustalono miesięczne wynagrodzenie powódki w następujący sposób:

- a) wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 4.200 zł,
- b) dodatek funkcyjny w kwocie 500 zł
- c) dodatek specjalny w wysokości 30% wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

Ponadto w przedmiotowej uchwale wskazano, że Wójtowi przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne. Ustalono też, że w/w uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia, a obniżka wynagrodzenia ma zastosowanie od dnia 01.07.2013r. W omawianej uchwale jako uzasadnienie dla obniżenia wynagrodzenia Wójta Gminy M. podano takie przyczyny jak: prowadzenie przez Wójta Gminy M. nieoszczędnej gospodarki majątkiem Gminy M., niedopilnowanie terminów, mnogość spraw sądowych, nieetyczne postępowanie poprzez pracę w jednostce organizacyjnej, podległej Wójtowi, brak współpracy z Radą Gminy M. oraz ze społecznością lokalną (k.19).

Na wstępie rozważań w sprawie zaznaczyć należy, że Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 09.10.2013r. na podstawie art. 17 pkt. 4² k.p.c. w zw. z art. 200 § 1 k.p.c. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę według właściwości rzeczowej do V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Białymstoku (k. 40). Jednakże, Sąd Okręgowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 18.10.2013r. w sprawie V P 14/13 uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białymstoku VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych- zgodnie z właściwością rzeczową. (k.41). W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy w Białymstoku wskazał, że w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych ustawodawca określił, że spory ze stosunku pracy pracowników samorządowych rozpoznają właściwe sądy pracy. Wywodził, że uprawnienie rady gminy dotyczące wynagrodzenia wójta nie jest arbitralne w tym znaczeniu, że ustalenie (zmiana) wysokości wynagrodzenia wójta może nastąpić wyłącznie w granicach ściśle określonych przepisami prawa odnośnie wynagrodzenia minimalnego i maksymalnego, a ponadto w przypadku zmiany tego wynagrodzenia, w szczególności jego obniżenia, uchwała rady gminy podlega kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 91 oraz art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 08.03.1990r. o samorządzie gminnym jak i sądu powszechnego na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych (z tego skorzystała powódka w niniejszej sprawie). Zdaniem sądu Okręgowego uchwała taka, kreująca jeden z warunków koniecznych umowy o pracę (art. 29 § 1 pkt. 2 k.p.), jest zatem niczym innym jak postanowieniem umowy o pracę (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.03.2008r., II PK 225/07).

W dalszej kolejności trzeba podkreślić, że powódka w sposób prawidłowy określiła pozwanego podmiot. Zgodnie z art. 8 ust 1 i 2 ustawy z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 223, poz. 1458 ze zm.) pracodawcą wójta jest urząd gminy, zaś czynności z zakresu prawa pracy wobec wójta wykonuje przewodniczący rady gminy. Pracodawcą powódki jest więc Urząd Gminy M., a Przewodniczący Rady Gminy M. jest jedynie podmiotem reprezentującym pracodawcę powódki.

Bezspornie, co do zasady zmniejszenie wynagrodzenia ustalonego w umowie o pracę wymaga wypowiedzenia warunków umowy w trybie art. 42 k.p. Stosownie do art. 30 § 4 k.p. w zw. z art. 42 § 1 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie warunków pracy. Jednakże, powódka nie była pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, lecz na podstawie wyboru (art. 11 a ust. 2 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2013.594)). W doktrynie i orzecznictwie panuje zgoda, że do stosunku pracy na podstawie wyboru nie mają zastosowania przepisy kodeksu pracy dotyczące zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w szczególności regulujące wypowiedzenie warunków pracy i płacy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 września 1997 r., (...) SA 941/97, PP 1998 nr 1, s. 42, wyrok Sądu Najwyższego z 4 grudnia 1979 r., I PR 93/79, OSNCP 1980, nr 6, poz. 122, uchwała Sądu Najwyższego z 18 lutego 1994 r., I PZP 60/93, (...) 1994 nr 7, s. 78, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.06.2001r. , w sprawie I PKN 488/00, OSNP 2003/10/242, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.11.2001r., w sprawie I PKN 699/00).

Pracodawca zatrudniający pracownika samorządowego z wyboru ma możliwość swobodnego ustalania wysokości jego wynagrodzenia w granicach określonych przez przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. Nr 50, poz. 398 z późn. zm.). Stosunek pracy pracownika samorządowego z wyboru jest szczególnym stosunkiem pracy ściśle związanym z pełnioną przez niego funkcją - w rozpoznawanej sprawie funkcją wójta gminy. Jedynym organem uprawnionym do oceny jakości świadczonej przez powoda pracy na stanowisku wójta była - stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - Rada Gminy jako organ stanowiący i kontrolny gminy. Do niej również należało określanie wysokości wynagrodzenia wójta

W rezultacie powyższego powódka nie może kwestionować zgodności z prawem i zasadności Uchwały Rady Gminy M. z dnia 28.06.2013r. w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia Wójta Gminy M. powołując się na przepisy kodeksu pracy, w tym na art. 42 k.p.

Wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości rady gminy należy ustalanie wynagrodzenia wójta. Rada gminy czyni to w drodze uchwały z uwzględnieniem regulacji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. Nr 50, poz. 398 z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych. Jak podkreśla się w doktrynie, ustalenie wynagrodzenia obejmuje wszystkie jego składniki, łącznie z dodatkiem służbowym, i obejmuje określenie wysokości i składników wynagrodzenia wójta na czas trwania kadencji. Ustalanie wynagrodzenia ma miejsce nie tylko w momencie nawiązania stosunku pracy, ale również w okresie późniejszym, ponieważ wynagrodzenie może być kształtowane przez strony przez cały czas trwania mandatu.

W konsekwencji niniejszego pozwany pracodawca Rada Gminy M. posiadał wyłączne prawo do ustalenia wynagrodzenia powódce i mógł zmienić wynagrodzenie powódki w czasie trwania jej mandatu.

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynikało, że Gmina M. ma ok. 2000 mieszkańców. Powódka niezmiennie podawała, że w Gminie M. zamieszkuje 2100 osób (k. 52, 79). Świadek A. F., będący przewodniczącym Rady Gminy M. potwierdził niniejsze (k. 76). W Załączniku Nr 3, w I Tabeli w pkt. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych wskazano, że wynagrodzenie zasadnicze wójta w gminie do 15.000 mieszkańców ustala się w granicach 4.200-5.900 zł, zaś dodatek funkcyjny w maksymalnej w kwocie 1.900 zł. Mając to na uwadze stwierdzić należy, że Rada Gminy M. ustaliła w drodze Uchwały Nr (...) wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny powódce w wysokości zgodnej z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Wynagrodzenie zasadnicze ustalono bowiem na poziomie minimalnej stawki przewidzianej przez w/w Rozporządzenie, zaś dodatek funkcyjny, w stosunku do którego przepisy przewidują jedynie maksymalną granicę jego wysokości, nie przekroczył tej granicy.

Końcowo wskazać należy, że Sąd przesłuchał w sprawie świadków A. F., B. N. oraz G. M. (k. 76-79), jednakże ich zeznania nie miały istotnego znaczenia dla okoliczności sprawy. Jedynie świadek A. F. potwierdził liczbę mieszkańców Gminy M. podawaną przez powódkę.

Z powyższych względów powództwo należało oddalić na mocy art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.